

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibrería Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

GAMBETTA.

No era solzament francés, sinó univèrsal.

Gambetta era una gloria de la democràcia moderna: tenia admiradors en tots los païssos y avuy, després de la seva mort impensada, segada sa preciosa existencia en la flor de l' edat, té per tot arrén ulls que 'l ploran, cors que 'l anyoran. dolors que 'l acompanyan fins al sepulcre y que rodejaràn sempre 'l seu nom com d' un' atmòsfera d' afecte pur, etern, inextinguible.

Que 's morí 'l rey més alt de la terra, l' home que haja guanyat més batallas y haja donat més gloria a son país, y no gosará pas d' un sentiment tant univèrsal, com lo que ha provocat la desaparició de aquest fill del poble, elevat en alas de una idea, als primers llochs de una nació.

Es que la democràcia, ab lo seu esperit generós y expansiu, está infiltrada en tots los pobles, animant als uns en forma de aspiració, satisfent als altres en forma de realitat. Los qu' esperan la realisació de la democràcia y 'ls que la disfrutan, se planyen avuy ab igual intens dolor de la pèrdua de un home qu' era 'l més digne y 'l més caracterisat representant de l' idea moderna.

Gambetta era l' ànima de la República francesa.

Jove encare, tenim bèn presents los fets més culminants de sa gloriosa historia, semblant al vol del àguila que 's remonta majestuosa per l' espay, per abarcar la terra ab sas miradas.

Fill de una familia modesta, oriunda de Italia, un trist adroguer que s' afanyá per donarli carrera, demostrá desde noy una gran fermesa de carácter. Se conta que destinantlo 'l seu pare á la carrera eclesiástica, lo féu entrar en un seminari. Als poch días l' hi escribia una carta demanantli que 'l tragués d' aquell establiment. Lo pare no 'n féu cas. Nova carta poch días després: «Si no 'm veniu á buscar, me treuré un ull.» l' hi deya, y 'l pare pensá qu' eran rebequerías de criatura.

Lo noy Gambetta tingué 'l valor de treure's un ull ab un trempa-plomas, escrivint novament als seus pares: «Ja m' hi tret un ull: si no 'm veniu á buscar, me treuré l' altre.»

L' iglesia perdé un carácter y 'l guanyá la política.

Mentres estudiava la carrera de lleys y després de acabarla, era Gambetta un dels oradors tribunicis més admirats del poble. Sos discursos y sas defensas políticas que coincidían ab los darrers temps del Imperi, l' hi valgueren los sufragis de un dels districtes de

Paris, més enamorats de la democràcia, que l' enviá diputat al Còs Legislatiu.

Allá ab sa paraula ardorosa, ab son carácter actiu, ab sa energia indomable, batallant cada dia, á cada hora, á cada moment, enseyá al poble la manera de derribar imperis, basats en l' afrontós crim del dos de Desembre.

La vergonya de Sedan provocá la cayguda de aquellas institucions corcadas: lo poble de Paris proclamá la República, y 'ls diputats de Paris s' encarregaren de representarla, en aquellas difícils circumstancias, en que 'ls prussians, rompudas las vallas napoleónicas, s' extenían per Fransa com una inundació que tot ho destrueix y arrasa.

Lo govern estava sitiá dintre de Paris; Fransa consternada. ¿Qui sortirá per corre á reanimarla y salvar l' honra nacional, ja que no es possible salvar lo territori?

¿Veyén un globo que s' alsa y remonta l' espay y roimpent las capas de l' atmòsfera, avansa per sobre 'l camp prusiá, entre-mitj de las descargas y canonadas dels soldats de Guillermo? Donchs bè: dintre d' aquell globo hi vá Gambetta: ab ell porta l' esperit de la resistencia.

Lo globo cau, y desde Tours lo jove diputat de Paris, en un moment, organisa exércits, acumula medis de resistencia, electrisa á la Fransa, y durant alguns instants véu somriure la hermosa cara de la victoria, que fins llavors havia girat l' esquena á la desventurada nació francesa. ¡Pero tot inútil! Era tart. Caygué la Fransa; pero ab honra, després de agotar tots los seus medis, y Gambetta, estimat, admirat, Gambetta que al comensarse la campanya no era més que un home, sortia fet un gegant, després de la derrota. Vensut y tot, tothom regoneixia que ningú hauria sigut capás com ell, de salvar la dignitat nacional.

Després de las lluytas de l' energia, las de l' inteligencia.

Era precís salvar la república, arrancantla intacta d' entre las fogueras de la *Comune* de Paris y d' entre l' esperit reaccionari y hostil de la majoria dels diputats de la Assamblea de Burdeos y Versalles.

Thiers s' encarregá providencialment de aquesta tasca, y Gambetta que hauria pogut ser lo seu rival, se convertí en son ausiliar més decidit. Lo noble desinterés del ex-dictador, sa moderació exemplar, aquell tacto en saber esperar y en saber infundir la paciencia als altres, fou lo secret de la forsa de Thiers, que no caygué sinó quan la República estava ja bèn solidada.

Devia venir Mac-Mahon á posarla en perill, y Gambetta devia algar-se, atleta invencible, per defensarla contra las assetxansas reaccionarias. Fort ab la oposició del país qu' ell havia creat ab sos admirables discursos, l' hi bastá una paraula per derribar al seu antagonista: «O sometre's ó dimitir» Los 363 diputats expulsats de l' Assamblea, hi tornavan tots, nombrats novament pèl poble, y Mac-Mahon dimitia.

Desde llavors la República, guiada sempre per las inspiracions de Gambetta, se llansava resoltament pèl

camí de las reformas. Havia arribat l' hora de la cullita. Las ideas més radicals anavan plantejantse, per medis de govern, sense alborots, ni disturbis, sense més forsa que la majestat de la llei y 'l beneplácit de l' opinió pública.

L' amnistia obría las portas de la patria á un sens fi de desterrats de la *Comune*, se regularisava la situació de las Corporacions religiosas, se establia l' ensenyansa laica, s' emprenian considerables obras públicas que contribuían al desarrollo de la riqueza del país, y moral y políticament, Fransa avansava per las vias del progrés y era la República cada cop més forta.

Esmentar que Gambetta tingué enemichs fora ociós: las verdaderas grandesas ne tenen sempre. La demagogia 'l combatia ab frenética ràbia; pero la baba verinosa dels aliats del jesuitisme era impotent per arribar á n' en Gambetta. Més tart, homes polítichs, que á n' ell l' hi devían tot, en lo moment de plantejar l' elecció per provincias, qu' era un dels punts culminants de son programa, l' abandonavan miserablement. ¿Pero, qué importa? Pitjor mil voltas pèls ingrats. Las ingratituds poden molestar al home que d' ellas es objecte; pero desdoran al que las practica.

Gambetta, de totas maneras conservava una influencia inmensa. Era potser l' únich home sobre qui 's fixavan las miradas de tots los que creuhen que Fransa ha de pendre la revenja de las catástrofes del any 70. Fora de son país se'l admirava y se 'l tenia per un dels primers diplomátichs de Europa. En las qüestions internacionals, lo seu vot era decisiu.

Y tanta gloria... tanta esperansa s' ha desvanescut en un instant. ¡Ah! la seva mort es una gran desgracia. ¿Será aquesta irreparable? No ho creyém pas: Gambetta, siga com siga, deixa una obra: la República.

Y la República es forta.

P. K.

UN PESSEBRE.

INCH la satisfacció de convidarlos á veure un pessebre que m' hi arreglat en un reconet del pis, per entreteniment de la quixalla y, si convé, dels homes grans.

No 's pensin que siga una cosa notable: es un pessebret d' estar per casa, sense pretensions; pero ahont no hi falta res de lo que s' hi requereix.

Com que 'ls temps son crítichs y 'ls quartos no abundan, he decidit no comprar figuretas de barro porque son massa caras, y en cambi he arreglat una munió de figurotas políticas á poch préu. La molsa escasseja una mica á causa de la sequia qu' hem sufert, pero d' etzevaras y bolets n' hi ha en gran. D' arbres no n' hi ha més que un y encara sech: es l' arbre de la llibertat.

Vaja ¿comensémlo á examinar?

Aquí tenen lo naiximent, dintre d' aquesta cova: lo *niño* es lo poble, la Verge es la Espanya y 'l sant Joseph lo partit liberal. ¡Ja 'ls asseguro que 'n passarà de peripetias aquesta familiar!

L' aspecte de la cova es verdaderament trist: sembla un quarto de male endressos. Aquí màquines paradas, allà barcos cercats, més enllà trenyinas y paperots vells.....

¿Veuen aquestos pastors que, ajonollats davant del portal, contemplan al bon Jesuquet?

Pues son en Martos, en Serrano y en Montero Rios. A la qüenta han vingut aquí per veure s' hi ha res que pelar, y ara arrufan lo nas quan veuen tanta miseria y tants pellingos.

A la voreta hi ha un altre pastor ¿lo veuen? ab una cartera sota 'l bras: es en Camacho qu' està ensumant sobre qué podrà tirar-se, pera cobrar la contribució que ha de pagar lo *niño*.

Doném una mirada pè 'l voltant.

Aquí hi ha un cassador apuntant al cel ab l' escopeta: es en Martínez Campos. Desde que 'l pessebre es fet que està en la mateixa posició; apuntant, apuntant..... pero sense disparar. Reparín quin lleterero hi ha a la escopeta: *carabina de Ambrosio*.

Guaytín a la dreta. ¿Veuen aquell pajeset de las orellas grossas, que dona menjar a una porció de cornillets? Representa en Posada Herrera entre mitj dels diputats de la majoria.

A dalt d' una montanya hi veuran una multitud de casas arruinadas, sense cap herba pè 'ls vols, y ab set ó vuit figuras escampadas molt magres y escarransidas: aixó es un poble d' Andalusia, ahont no hi ha pá, ni vi, ni feyna.

Ara examiném l' altra bandada.

Lo que descolla sobre tot es una pila de trastos de diferents especies, [colocats davant d' una gran casa. En lo portal hi ha un lleterero que diu: *Ministeri d' Hisenda*, y sobre 'ls trastos un altre: *Objectes embarcats*.

Al costat mateix hi veuran una figura molt curiosa qu' es de moviment. Guaytínla: representa un subjecte ab un llibre a cada mà, y tant aviat se mira 'l de la dreta com lo de la esquerra. Es en Moret mirantse la constitució del 69 y la del 76, qu' està duptant per quina ha de decidir-se.

Aquí hi ha un lago plé de barquets de paper y un vellet vestit de barquilla que juga ab ells: es lo ministre de Marina organisant la esquadra nacional.

Assentat a la vora d' aquest lago, observin quin pescador hi há. En la canya hi ha unas lletras que dihuen: *Astucia*, y per esqué hi ha posat un bossi de *apoyo a la izquierda*. Aquest pescador es lo Sr. Navarro Rodrigo: per ara no ha pescat res.

Per un costat hi ha una dotzena de galls en posició d' estar cantant: son los oradors de la esquerra.

Per l' altre hi ha un remat de béns menjant: son los oradors de la dreta.

Y al peu d' un paller s' hi veu unacalavera dormint: es un elector que vá sortir del cementiri per anar a votar y ara, no trobant lo niexo, s' ha ajassat aquí pera reposar una mica.

Si dirigeixen la vista al mitj del pessebre, hi veuran una figura a dalt d' un burro ab una bailarina a cada costat. ¿Ho veuen?

Com que ara de reys magos no se 'n usan, he tingut que buscar reys *vagos*, y no he trovat més que aquest, qu' es l' incomparable Carlos seté, que vé acompanyat de dugas... fulanas amigas sévas.

Al davant mateix del caballer hi ha un grupo notable: un pajes ab boina rodejat de tres ó quatre que portan mitra, que sembla que 'l sabatejan..... ¿Sabeu qui son? En Necedal y una barricada de bisbes, *discutint* al istil séu.

Lo que no m' ha quedat prou bè, com ja haurán observat, es lo cel. Jo volia pintarlo d' un blau fluixet; pero, no se perquè, tocant y retocant, m' ha vingut a quedar casi negre.

Al mitj mateix del espay hi ha una estrella ab qua que representa l' esquerra dinástica. Hi ha dias que brilla bastant y n' hi ha d' altres que casi no 's véu; de manera que si observo que no fila prou bè, la desenganxaré del cel y hi posaré la lluna... de Valencia dintre d' un cove.

Vels' hi aquí 'l mèu pessebre.

No he possat rius ni canals porque l' aigua escasseja, y ab la de las últimas plujas ab prou feynas se salvará la cullita.

Tampoch hi he posat nèu, porque en Martínez Campos no rellisqui.

Prénguinne la bona voluntat y esperin fins a Nadal que vé, que penso ferho d' una manera més enraonada.

Si Dèu vol, crech que tindré figuras millors y més molsa y vert.

Y sobre tot, me sembla que 'l *niño* ja caminará y no s' estarà tant quiet com ara dintra la cova.

FANTÁSTICH.

N Sardoal s' ha després de l' esquerra, sense anarse'n completament ab en Sargasta.

D' aquesta manera forma un partit.

Un partit que 's compon d' ell y dos ó tres amichs.

A pesar de tot, tractan d' organisar comitès y fins de fundar un periódich, com si fossen un partit de debò.

La politica está tant fraccionada, deya un conegut mèu, que aixis com hi ha partits que per la solidés y 'l número semblan fets de pedra picada, n' hi ha d' altres que semblan los granets de pols que 's desprenen de la pedra.

—Contra aquests jo sé un remey.

—¿Quin remey?

—Si cauhen sobre la roba 'l *sistema respall*; si cauhen a terra l' escombra.

Casi tots los periódichs están conformes en calificar de *farsa* lo nou projecte de lley de imprenta.

Y es molt natural que siga una *farsa*. Los comediantes fan comedias, los trágichs fan tragedias.

¿Qué han de fer los farsants?

Farsas.

Dias endarrera s' assegurava que un alt funcionari feya gestions porque 'ls senyors Martos y Montero Rios aceptessin un esmorsá a palacio.

En Montero Rios y en Martos son aquell parell de polítichs que volian mantenirse a una *honesta* distancia de la monarquia.

Si aceptan l' esmorsar, suprimiran lo de la *distancia honesta*.

Y 's mantindrán... de la monarquia.

La *Cronica* demana que 'ns deixém de politica y aconsella al govern que 's dediqui a fer administració.

Es a dir, en bonas paraulas: que 'n Camatxo continuhi fent tarifas y tractats de comers.

Qu' es la única cosa que saben fer los fusionistas, quan volen fer administració.

Gambetta vá morir a las dotze de la nit, entre 'l 31 de Desembre de 1882 y 'l primer de Jener de 1883.

May s' haurá dit per ningú ab tanta rahó com per la Republica francesa, aquella frasse:

«*Any nou, vida nova*»

Després de la mort de Gambetta, ja cal que la Republica miri bè ahont posa 'ls péus.

La *Correspondencia de España* lo dia de Ignoscents deya:

«No hi ha hagut may cap govern a Espanya tant liberal com lo d' are.»

Vaja que la *Correspondencia* ne fá una mica massa. Francament, per anar per aquests mons de Dèu posant llufas, ja es massa gran.

Ja ha prés possessió la nova diputació provincial. Tots los diputats son macos, ignocents, purs, moixos y fins simpátichs.

No n' hi ha un de sol, que per la cara, siga capás de trencar cap acta ni cap urna. ¡Ay senyor!... Jo 'ls nombraria a tots de la Comissió provincial, porque tinguéssin quartos y poguésen comprar carmetlos.

Per últim ha sortit la nova lley de imprenta.

—¿Qué tal? ¿Qué 'ls sembla als periodistas lo projecte del govern?

—Una *engallinada*.

—¿Ay, ay y aixó perquè?

—Perqué fá posar la *pell de gallina*.

¡Pobre prempsa!

Cada article de la nova lley de imprenta es una parada, cada lletra un am per pescar periodistas.

Y se 'ns dona aixó com l' expressió del major grau possible de llibertat, dintre de la monarquia.

No hi fá res: visquéu y vejém. Després de tot, entre perills y relliscadas y caygadas, la prempsa viurá més que aquest govern y que molts altres cosas.

Y un dia ó altre brillará 'l sol de la justicia y de la verdadera llibertat.

BANDO.

Jo, don Any vuitanta tres, rey, emperador, sultán,

y director de tot quan está dintre 'l món comprès; havent ja agafat lo mando, resolt a que m' obeheixin, he ordenat que tots compleixin lo que diu lo següent BANDO:

Article primer: Desde ara mano a grans, miljans y xichs que siguin tots bè amichs... ó no 'm mirin més la cara. Aixó sí: aquell que s' enfili y fugi de la rahó, trompada que te crió: si l' hi cou que s' espavili.

Article segon: Dec aro qu' es precis deixá abolits tots los noys escarransits que no fán més que fé 'l raro. Per lo tant y sense empatxos, per treure aquestas llagastas quedan suprimits Sagastas, Morets, Martos y Camachos.

Article ters: Las naciones pagarán próximament un ters de lo que actualment pagan de contribucions. Las cent mil personas vagas que viuen dels presupuestos, ó que 'ls expulsin dels puestos, ó que 'ls rebeixin las pagas.

Article quart: Vull y mano que desde avuy en avant, lo que marxi treballant visqui alegre y campetrano. No vull aquest gori gori que fá que ara 'l poble 's penji: lo qui treballa que menjí, qui no treballa que s' mori.

Article quint: Los arcades, per més que tinguin patillas, fugiran de camarillas y no gastarán en baldes. Darán lley a aquell que medra adulterant aliments, y si s' alsan monumentos posarán la última pedra.

Article sisé: Es precis que 'ls pacífichs capellans no arribin may a las mans avergonyint al país.

Prou mestissos y mestissas: la séva única missió será resar, fé 'l sermó, batejar nens y dir missas.

Article seté: Observant que las sessions dels Congressos solen tenir molts tropessos y 'l temps se passa garlant, per lográ un xich de quietut y evitá algun disbarat, qui vulgui ser diputat haurá de ser manco y mut.

Article vuyté: Si un dia tenen de ferse eleccions, no hi haurá las confusions que fins al present hi havia. Tots aquells que fins aquí han votat, no votarán; y en cambi aquells que no están posats a las llistas, sí.

Article derrer: Las donas tindrán la casa bè neta, repassarán la robeta, y serán castas y bonas. Los homes, voltats de ditxa, guanyarán lo pá can'ant, los noyets estudiarán y las noyas farán mitxa.

Aquestos, vasalls leals, son las lleys y obligacions que sense gastar rahons tindrán de seguí 'ls mortals.

Espero que tindréu ansia en fer lo que aquí s' indica, y si algú xista y replica no l' hi arrendo la ganancia.

Las presons ara serveixen pé ls tontos ó bè pe'ls pobres: desde ara, segons las obras servirán pé 'ls que ho mereixen.

Si procuréu ab afany treballá y no torsá 'l peu, viuréu bè y no 'us queixaréu d' aquest gobernador —L' Any.

—PER LA COPIA. C. GUMÀ.

'atribueix als republicans que últimament han acceptat las instituciones vigents, l' idea de demanar una audiència al rey per oferirli tots la séva adhesió en un sol dia.

L' historia natural al revés.

En la naturalesa las orugas se tornan papalonas.

En la politica las papalonas se tornan orugas.

Segons dinhen de Madrit, ja fá algun temps qu' en Cánovas se dedica á tirá al blanco.
Y aseguran que allá ahont posa l' ull posa la bala.
Pero com saben qu' es guenyo com un mónstruo del infern, las balas del malaguenyo fán blanco sobre 'l goberñ.

Llegeixo en un telégrama:
«Los diputats canaris han obsequiat ab un banquete al Sr. Leon y Castillo.»
¿Banquete de canaris? Ja sé lo que han menjat. Escayola.

Los carlins enemichs de 'n Nocedal ja tenen un projecte per consolarse de las puntadas de péu que 'ls ha donat l' héroe d' Oroquieta.
Lo projecte consisteix en llansar la bandera del pare y alsar la del fill.
Desd' are deixan de ser carlistas y 's proclaman jaumistas.

Lo més bonich de tot es que D.ª Margarida accepta aquesta idea, decidida á que 'l nano s' encarregui de trastornar lo cervell de la gent de sagristia.

Lo que dinhen los interessats:
D.ª Margarida:—Fill mèu... Quan juguis ab la baldufa, sobre tot tèn compte que no 't caiga la corona.
D. Carlos:—Y aquell nas de mochs m' ha de pendre 'l destinol... ¡Arri! Al llit sense sopar.
D. Jaume:—Y diga mamá, ara que soch rey ¿qué no 'm passarán alguna cosa?
—Veyám, ¿que vols, ratoli del mèu cor?
—Una pilota de goma... y vinticinch húngaras cada mes.
—¡Ay Señor!... ¡Y còm se sembla al seu pare!

Mestissos y carlins continúan esgarrapantse y treyente las entranyas.
Un dels segons se lamentava d' aquest espectacle, y un company seu castellá l' hi deya:
—Pues todá la diferencia está en un tilde.
—¿En un tilde?
—Si: antes todos íbamos á una y ahora todos vamos á una.
Lo qual vol dir que 'ls enemichs del progrés també progressan: de la n passan á la ñ.

L' arcalde de Madrit ha privat que los comparsas que sortian la nit de Reys mogan xivarri pèls carrers.
Es á dir, no es que ho haja privat completament; tant sols los que vulgan divertir-se pagarán un dret de cinch pesetas.

Tarifas fusionistas:
Per criar gòs, dos duros.
Per anar á rebre 'ls reys, un duro.
De manera que sempre la qüestió son quartos.

Lo que duria si jo fòs dels reys y tothom á qui anomeuo possessin la sabata al balcó:
A n' en Martos:—Quas de pansa perque tingués memoria.
A n' en Montero Rios:—Un escrúpul de rapé d' igelesia.
A n' en Moret:—Un tractat de comers ab Inglaterra, establint la libre exportació de oradors libre-cambistas.
A n' en Camacho:—Un contribuyent al natural.
A n' en Martínez Campos:—Un sabre de pasta.
A l' Alonso Martínez:—La plana de la doctrina ahont s' esplica 'l misteri de la Santíssima Trinitat.
A n' en Romero Robledo:—Una capsa de húsars de plom.
A n' en Cánovas:—Un mónstruo dissecat.

Ja 'm sembla que vostés me preguntan:
—¿Y á n' en Sagasta qué l' hi reserva? ¿Qué l' hi donaria á n' en Sagasta?
—Es molt senzill; ab la mateixa sabata que posaria al balcó, l' hi plantaria una surra.

Sembla que á Madrit se projectan cosas grossas.
Se parla de crissis ministerials, se diu que hi haurá vacants á la taula del presupuesto y s' anomena ja á las personas que anirán á omplirlas.
Y encare hi na més
S' assegura que 'l general Martínez Campos anirà á á Filipinas.
Es lo que 'ns faltava veure: en Sagasta enviant á Filipinas al héroe de Sagunto.
Francament, jo faria 'l mateix: á n' en Campos, á n' en Sagasta y á tots los fusionistas... á Filipinas.

Dinhen que en Camacho aquest any pensa tornar á regalarnos los mateixos presupuestos del any passat.
Y aseguran alguns que 'ls contribuyents, lo mateix

que l' any passat aquest any tornarán á deixar embar-garse.
Ja fá bastant temps observo qu' en Camacho y 'l país ab lo taco, tots dos jugan al billar, y á repetir.

Está á punt de repartirse el libro encarnado.
Lo libre roig conté tots los documents referents á las relacions y negociacions que ha seguit Espanya ab las potencias extrangeras.
En alguns paissos, aquest libre es blau... senyal de que han rebut.
En altres paissos, aquest libre es vert... senyal de que la cosa vá grassa.
En altres paissos es groch... senyal que té por.
Aquí á Espanya es roig...
Es que 'ls colors l' hi pujan á las escubertas.

Lo rey de las islas de Sandwich ha nombrat á la Pat-ti caballer de no sé quina ordre.
¡Pobre Patti! Adios véu.
Perque desde qu' es caballer ja no canta de tiple, sino de barítono.

En un tribunal:
Lo president al acusat.
—Es, si no m' enganyo, la vintésima vegada que 'us veig assegut en aquest banch de infamia.
L' acusat, molt tranquil:
—¿Còm ho vol arreglar?... Escolti, ¿si prenía un abo-que no m' hi faria una rebaixa?

En Martos va fer notar que la majoria estava des-composta, perque tant aviat aplaudeix la constitució de 1876 com la de 1869.
Si 'ls que tant aviat aplaudeixen una cosa com un' altra están descompostos, lo Sr. Martos que tant aviat aplaudeix la monarquia com la República, ja cal que 's fassa donar una mirada.

▲ LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Car-re-te-ra.
2. SINONIMIA.—Moll.
3. TRENCA CLOSCAS.—Almodis.
4. MUDANSA:—Sana-Sena-Sona.
5. GEROGLIFICH.—Per un animal no 's pert un es-table.

Han endevinat totes las solucions los ciutadans Dos del Esparver, Mico de ca n Gutina, Un Calvo y Albert Albert: n' han endevinadas 4 Tram. Pam y Patatam. Carmeta y Un Noy de profit; 3 Simon de Sedruol: 2 P. K. y Jota, y Ramon Romanisquis: y 1 no més Saltinbanquis, Jota Erre y Eme y Un Tranquil Esparver.

XARADAS.

I.
Si no ets dos-hu invers llegidas, tot lo tèn nom se dos-tres y al fondo caus de un descrédit que no te 'n alsas may més,
EN QUATRE HORAS.

II.
Es un fruit molt dols dos-prima, animal es prima-tres, dos-tercera també ho es y tot se diu qui m' estima.
UN RECOLETO.

ACENTIGRAFO.
Ab mon tot aixó es formal, may som de un mateix total.
JORDANA (A) GORI.

SINONIMIA.
La total del tot es eyna, també serveix per pintar... ¡apa noy! ¡Si no tens feyna ja tens tela per rumiar!
UN TAPÉ Y F. DE T.

QUADRAT NUMÉRICH.
.....
.....
.....
.....
.....

Omplir los pichs ab números que sumats vertical, hori-sonal y diagonalment produheixin lo resultat de 20.
ORDEP OGNIMOD.

GEROGLIFICH.

M
II VI SI
pies
I
ri
I

RAMON ROMANISQUIS

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciuta-dans Sir Byron, Ramon Romanisquis, Pepet Simpatich, Salamero y Un Nvinyol.
Las demás que no s' anomenan no 'ns serveixen com y tampoch lo que 'ns envian los ciutadans Tranquil Esparver, Albert Albert, Dos de 'l Esparver, Nicodemus, Palitroch, Sambomba, P. M. P., Sa-lau, Mans-Manetas y Un cabo segon.
Ciutada Pepet del Carri: Enterats y mirarem de complaure 'l.—Un Catala: Aprofitarem lo quento qu' está molt bé.—Fornell-Llero-na: Idem.—Noy de profit: Hi fanira Mudansa y Logogrifo.—Simon de Sedruol: Idem dos rombos y un logogrifo.—Sir Byron: Publicarem una Sinonimia; lo demás no serveix.—Ramon Romanisquis: Idem una mudansa.—Pepet Simpatich: Idem lo ters de silabas.—Fede-rich Olivé: En la poesia hi ha poch garbo; envíhi altres cosas.

Ilustrat per APELES MESTRES y MANEL MOLINÉ y escrit per P. K. (J. Roca y Roca ab la ajuda y co aboració de Albert Albert, J. Barre-ra, Joaquim M. Bartrina, Joseph M. Codolosa, Ramon Coll Gorina, Joseph Dern, Baldomero Escudé Vila, Fantastich, Joan Feliu y Co-dina, Pepito Garlopa, Nicasi Gou, F. E. Guibernau, C. Gumá, Mis-ter Jhonson, Valentí Julivert, Joseph Lasarte, Francesch Marull, A. Mercol, Apeles Mestres, Ll. Milla, F. Nat, Federico Oliver, Sera-fí Pitarra, Un Recoletó, Joseph Ribot, O. Roig, Dellí Rosella, Pau Sala, Cinteta Carabassa, Pere Sesquítilla, A. Soler, Victor Soler, Sultan destronat, Eduart Vidal Valenciano, Joan Vilaseca y altres escriptors.
Vuit planas de text y vuit planas de grabats.
Preu: Un ral per tot Espanya!
Als nostres corresponsals se 'ls fa la rebaixa de costum. Se 'ls suplica que s' apressurin a fer los pedidos, si no volen exposarse á quedarse sense.

LIBROS PARA AGUINALDOS Y REGALOS. Colec-cion completa de obras económicas y de lujo, ilustra-das con preciosas láminas en negro y en colores, con encuadraciones elegantes. Se hallan de venta á to-dos precios, en la librería de Lopez, Rambla del Cen-tro n.º 20.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET
ab xaradas, epigramas, endevinallas y fins guisat per las cuineras.

Gran assortit per tots los gustos y totes las fortunas.
Dibuixos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, ser-mas distintas y elegants, tamanys de totes classes y preus ba-ratissims, desde 1 1/2 rals fins á 18. Tot aixó ho trobaran en la li-breria de 'n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin á veure 'ls y se convencerán que no exagerem.
VENTA AL PER MAJOR Y MENO. Als corres-ponsals s' otorgan grans rebaixas

LOPEZ. Editor.—Rambla del Mitj, 20
arcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatre, 11

LA SABATASSA AL BALCO.

A aquesta criatura, lo millor que 'ls reys podrian durli, son las dimissorias.